

deraf, men han har endog saa ligefrem lovet, at han i det Seneste i denne Session vilde forelægge en Reformlov i Skolevæsenet, hvis han vedblev at være Minister, eller, som han udtrykte sig, „jeg vil ikke troe at kunne forblive i den Stilling, jeg nu er, uden at forelægge et saadant Lovudkast, inden dette Thing's Mandat er udløbet“. Tydeligere og bestemtere kan formeentlig intet Løfte gives, og maaskee kunde derfor En og Anden mene, at man paa Grund af et saadant bestemt Løfte burde slaae sig til No, ja, at det maaskee ikke engang var passende at fremkomme med denne Sag; i det Mindste syntes den ærede Cultusminister selv at have været af denne Mening i den foregaaende Samling; thi da jeg leilighedsviis under en Sags Behandling yttrede, at jeg ikke havde nogen bestemt Forventning om, at en saadan Reformlov snart vilde blive forelagt, tog den ærede Minister Ordet og yttrede, hvad enten jeg nærede nogen Forhaabning eller ikke i saa Henseende, var det Thinget bekjendt, at den nærværende Minister havde givet et bestemt Løfte, og derfor var Ingen berettiget til at tvivle om, at han vilde holde det. Jeg tør henstille til det ærede Thing, om vi ikke ofte nok ere blevne skuffede i de Forventninger, vi have troet at kunne nære med Hensyn til de bestemte udtalte Løfter fra Ministrene, til at man ikke skal slaae sig til No ved et Løfte, forsaavidt man troer, at Sagen er af Vigtighed nok til at føres paa Bane heri Thinget. Dernæst have vi nu været samlede i over en Maaned, og endnu vide vi ikke, om en Lov besangaaende vil blive forelagt eller ikke, skjøndt det maa forudsættes, at et saadant Lovudkast vil tage en betydelig Tid, for at kunne føres igjennem begge Thingene. Endnu skal jeg tilslade mig at gjøre opmærksom paa, at dersom vi ikke nu faae at vide, om vi faae et saadant Lovudkast forelagt saa betids at man med Rimelighed kan vente, at det kan føres igjennem begge Thing inden vor Samlings Slutning, saa vil Skolereformen være stød ud i længere Tid, og det vil da ikke engang blive muligt at fremkomme med mindre partielle Forslag, som ellers kunde være ønskelige, og som det dog maaskee var muligt at føre igjennem. Jeg skal i saa Henseende nævne en

Forandring i de bestaaende Skoledirectioner og en Forandring i den bestaaende Raldsret.

Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbigt slutte og blot erklære, at min Hensigt med denne Interpellation blot har været at faae et bestemt Svar derpaa, hvorimod det ikke har været min Hensigt at foranledige nogen vidtløftig Discussion om denne Sag, Noget som jeg troer ikke vilde lede til Noget.

Cultusministeren: Jeg skal tilfreds stille den ærede Spørger, forsaavidt han i Slutningen androg paa at faae et bestemt Svar, skjøndt dette Svar ikke er det, jeg ønskede at give. Jeg maa da erklære, at jeg ikke seer mig istand til i denne Session at forelægge det Lovudkast, som jeg ganske vist bestemt havde lovet Thinget. Naar jeg giver dette Svar, er Forholdet saaledes, at Thinget vil indrømme, hvad det end ellers maatte dømme derom, at jeg maa ønske at føie nogle Forsklaringer dertil, og jeg haaber, at disse Forsklaringer ville blive modtagne af Thinget med Velvillie; siden kan man da overveie selve Sagen. Jeg gav det Løfte, som nu paabe-raabes, og som jeg i dette Dieblif ikke seer mig istand til at inofrie, saavidt jeg husker, den 25de Marts 1850. Jeg kunde anføre adskillige Ting, der, uden Hensyn til Gjenstanden selv og min Bearbejdelse deraf, har forhalet Sagen og lagt Banskelligheder i veien, som jeg dengang ikke kunde forudsee, men hvis almindelige Mulighed jeg forsaavidt burde have erkjendt, at jeg ikke burde have givet et saa ubetinget Løfte som jeg gav, og efter den Erfaring, jeg nu har gjort, bestyrkes jeg i den Mening, at man bør overholde den Regel, ikke i noget Tilfælde at give et ubetinget Løfte. Jeg vil bemærke, at dette Løfte fra mig fremkom lige mod Slutningen af den daværende Rigsdagssamling; der fulgte paa Vinteren 1850 en i flere Henseender temmelig urolig Sommer, men det havde jeg ikke beregnet, da jeg sagde, at den næste Rigsdagssamling vel formodentlig vilde gaae over, men at jeg vilde kunne forelægge det omtalte Lovudkast paa den nærværende Rigsdag. Dernæst stod jeg i den For- mening, at den forrige Rigsdagssamling vilde have været kortere end i 6 Maaneder, og man vil vistnok i det Mindste indrømme mig, at